

IVANOVI OLBRACHTOVI

Bratislava 8. januára 1947

Milý Ivan!

Nechcel som svojim očiam veriť, keď som teraz v novinách čítal, že Tvoji priatelia si spomínali Tvoje 65. narodeniny. Predsa len bude pravda — a Ty mi to dosvedčuješ — že mladosť záujmov a záujem o mladosť prekonáva vek.

Dovoľ, aby som sa pripojil, trebárs oneskorene, ku gratulantom a želal Ti ešte mnoho a mnoho času, dobrú myseľ a bystrú ruku, aby si napísal, čo nám ešte napísať musíš.

Dar Ti nijaký neposielam, namiesto neho úctive Ťa pozývam na Slovensko kedykoľvek na rybačku alebo na poľovačku. Len mi napíš o nejaký týždeň skôr, kedy by si chcel prísť a čo by si chcel podniknúť, aby som Ti mohol určiť potok, les alebo pole, kde by si sa chcel oddať svojim záľubám poľovnícko-rybárskym.

Srdečne Ťa zdraví

Tvoj
L. Novomeský

Ivan Olbracht (1882—1952), český prozaik, redaktor komunistického tlače. Po oslobodení člen ÚV KSČ, poslanec NZ, pracovník ministerstva informácií. Od r. 1947 národný umelec. S Novomeským sa poznal od 20. rokov.

Olbracht sa poďakoval za gratuláciu 11. I.: „Přemýšlel jsem po posledním našem shledání o Tvých slovech: „Jdi z toho pryč!“ Já vím, mluvil jsi také trochu za sebe, ale jsme v tom, Ty i já, a zpátky nemůžeme. Na mně už mnoho nezáleží, já už toho v životě mnoho nevyřídím, ale Ty nechod, Laco! Jsi jedním z velmi mála lidí na Slovensku, z těch, kdo mohou řídit věci kultury vůbec jediný, a na Tobě bude vésti národ dopředu i v budoucnosti. To už je Tvé dějinné určení, a aj Tobě jednou bude 65, vzpomeň si na mne.

Také za pozvání na rybačku nebo na poľovačku Ti děkuju, ale to už půjde těžko, leda snad zas jednou v Lubochně nebo někde jinde, kde se kurýrují staré hnáty. Buď hodně zdrav!

Tvůj Olbracht.“